

at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Dette ærede Medlem mindede i sin Tale forleden om nogle Udtalelser, som faldt ved Finanslovens tredie Behandling den 5. Marts 1909 dels fra daværende Finansminister Brun og dels fra mig. Hvad Finansminister Bruns Udtalelser angaar, maa jeg sige, at det jo er et Emne, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gentagne Gange og med Forkærlighed er vendt tilbage til. Jeg har hørt det ærede Medlem dvæle ved Bruns Udtalelser mange Gange, og det ærede Medlem er stærk i at gentage sig selv; jeg venter derfor at høre hans Udtalelser om Finansminister Bruns Tale adskillige Gange endnu. Det ærede Medlem plejer, naar han taler om Finansminister Brun, at fremhæve, at man under ham ikke kunde faa Besked om Statens finansielle Stilling, men at det først var under Finansminister Brandes, at vi fik denne Besked. Ja, saa traditionel er endog det ærede Medlems Udtalelse i saa Henseende, at da han forleden glemte at fremhæve Finansminister Brandes, blev det øjeblikkelig observeret af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), og han mindede det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds om denne Forglemmelse.

Den Paastand, at Finansminister Brun ikke gav Besked, er imidlertid ikke rigtig, og den bliver ikke rigtigere, fordi den gentages Gang paa Gang af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Det kan jo være, at han kan gentage den saa ofte, at han selv tror paa den, og det kan være, at der er adskillige af hans Partifæller, for hvem det efterhaanden kan blive et Dogme, som de tro fuldt og fast paa. Ja, det synes endog, at der er Medlemmer udenfor det ærede Medlems Kred, som se saaledes paa det. Jeg tænker her paa det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), idet hans Udtalelser forleden gik i samme Retning. Naa, det hænger maaske sammen med noget andet; med, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds jo i tidligere Samlinger har haft en aaben eller skjult Sympati for det Parti, som den daværende Finansminister, den ærede 7de Landstingsmand for København (Brandes), tilhører.

Men, som sagt, det er ikke rigtig, at Finansminister Brun ikke gav Besked. Han gav i den paagældende Tale sikkert saa god Besked, som paa det Tidspunkt kunde gives, og han har ogsaa tidligere givet Besked, og ogsaa tidligere Finansministre

have givet³ Besked. Al den Tale om, at man ikke tidligere har faaet Besked, er rent hen i Vejret. Det er maaske en Tale, som kan tages for gode Varer udenfor denne Sal, men herinde burde den ikke kunne tages for gyldig, thi der bliver hvert eneste Aar givet Besked om Statens finansielle Stilling — den kan simpelthen slet ikke skjules —, og det sker flere Gange i Aarets Løb. Det gives ved Statsregnskabet, som bliver forelagt for os, det gives ved Finanslovsforslaget med dets Anmærkninger, det gives ved den Skrivelse til Finansudvalget, som hvert Aar den 30. November tilstilles det fra Finansministeren, og som indgaar i Betænkningen, en Skrivelse, der gør Rede for de Bevægelser, der i Aarets Løb have fundet Sted i Kassebeholdningen og Reserverfonden. Det gives til Overflod i de Udtalelser, der ved Finanslovens første, anden og tredie Behandling falde fra Finansministeren her i Salen. Det er for øvrigt heller ikke Finansminister Brandes' egen Skyld, hvis hans Tale skal kanonisere ham, thi han gjorde godt nok i den samme Tale opmærksom paa, at de Oplysninger, han havde givet, kunde enhver læse sig til.

Det Afsnit af det ærede Medlems Tale, som angik mig, har det ærede Medlem kun holdt een Gang før, nemlig i Sommersamlingen. Det ærede Medlem mindede om, at jeg ved Finanslovens tredie Behandling i Marts 1909 paa visse Punkter forudsatte, at det endelige Resultat vilde blive gunstigere end Forslaget. I Forslaget var Underskuddet opført med 8,8 Mill. Kr. Regnskabet viste et Underskud paa omtrent 51 Millioner. Det er 8 Gange saa stort, siger det ærede Medlem, idet han korsrer sig og siger: Se paa disse Finansmænd! om Finansminister Brun og mig. Ja, jeg tvivler ikke om, at naar det ærede Medlem udenfor denne Sal overfor sine Partifæller holder denne Tale, vil man finde, at det var en frygtelig Bommert, som jeg her gjorde mig skyldig i. Herinde er Tingen en anden, her kan det ærede Medlem kontrolleres, her kan det eftervises, at slet saa galt var det nu heller ikke. Jeg skal søge at foretage denne Eftervisning.

For det første skal jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlems Gengivelse af mine Ord selvfølgelig var et løsevet Citat. Det vil ses, at jeg tog en Reservation, idet jeg nævnedes, at for saa vidt Bevillingerne paa § 28 i større Udstrækning skulde komme til Udbetaling, vilde Billedet blive et andet. Men det er for øvrigt ikke det væsentligste, og det er heller ikke særlig her, Grunden maa søges til, at Under-